

**Ako išlo vajce na vandrovku.
/vytvoriť nadpis ku textu/**

1. Prečítajte si pozorne nasledujúci text. Prečítajte ho pomaly a viackrát, aby ste si poriadne precvičil čítanie.

AKO.....

Zunovalo sa vajcu na polici ležať. Urobilo kotúl a pustilo sa do sveta. Ide, ide, dáva pozor na skaly a jamy. O skalu by sa roztrepalo, z jamy by sa nedostalo. Ide, ide–stretne raka.

„Kdeže ideš?“ rečie vajce.

„A ty že kde?“ rečie rak.

„Idem na vandrovku!“ „A keď je tak, pôjdem s tebou!“

Idú, idú–stretnú kačku.

„Kdeže ideš?“ opýta sa vajce.

„A vy že kde?“ opýta sa kačka.

„Ideme na vandrovku!“ „A keď je tak, pôjdem s vami!“

Idú, idú–stretnú moriaka.

„Kdeže ideš?“ rečie vajce. „A vy že kde?“ rečie moriak.

„Ideme na vandrovku. Hybaj aj ty s nami!“

„Dobre, pôjdem!“ pristal moriak.

A už boli štyria. Idú, idú–stretnú koňa.

„Kdeže ideš?“ rečie vajce. „A vy že kde?“ rečie kôň.

„Ideme na vandrovku. Hybaj aj ty s nami!“

„Dobre, pôjdem!“ pristal kôň.

Už boli piati. Piati dobrí kamaráti. Idú, idú–stretnú vola.

„Kdeže ideš?“ rečie vajce. „A vy že kde?“ rečie vól.

„Ideme na vandrovku. Pod' s nami aj ty!“

„Dobre, pôjdem!“ pristal vôl.

Už boli šiesti. Idú, stretnú kohúta.

„Kdeže ideš?“ rečie vajce. „Ba vy kde toľkí?“ rečie kohút.

„Ideme na vandrovku. Pod', bude nás sedem!“

„Keď sedem, tak sedem!“ povie kohút a pridal sa k nim.

Vandrovali, vandrovali, až ich omrklo—a oni v tmavej hore! Chodník sa stratil, nevedeli, čo si počať. Keď nik nevedel rady, pohlo vajce rozumom.

„Vyleť na smrek,“ povie kohútovi. „Poobzeraj sa a povedz, čo uvidíš!“

Vyletel kohút na vysoký strom. Díva sa, obzerá—odrazu len radostne zatrepoce krídlami: „Kikirikí! Svetlo vidím, svetlo!“ Ďaleko v tme žiari malý oblôčik.

„Leť v tú stranu, kde je svetlo,“ káže vajce.

„My pôjdeme za tebou.“

Kohút ukazuje cestu, tovariši idú za ním. Na veľa putovania prišli na polianku. Na polianke stojí malá chyžka. Tu povie vajce koňovi:

„Zabúchajže na dvere!“

Kôň zabúcha, z chyžky vyjde stará tetka:

„Čo tu chcete, už aj chod'te preč!

Len čo sa moji chlapci vrátia, zomelú vás na kašu!“

„Ech, zomelú, nezomelú,“ vraví vajce, „čo ťa po tom!

Len nám, siedmim tovarišom, daj jesť, piť a daj nocľah!“

„Ba ešte čo!“ povie tetka.

„Ja takým skaderuka-skadenoha pozbieraným ošklbancom nič nedám!“

Ale vajce rozkázalo volovi: „Naber zlú tetku na rohy a zanes do hory!“

Vôl nabral zlú tetku na rohy, zanesol do hory a zhodil do jamy. Potom sa vrátil do chyžky. Zatiaľ šiesti tovariši vošli do izby.

Našli tam stôl prestretý pre siedmich. Na stole jedla a pitia, koľko sa komu len ráčilo! Bývali tam siedmi zbojníci a práve ich tetka čakala s parádnou večerou. Ešte naši tovariši ani nezasadli k stolu, už bolo čuť taký huk a lom, až hora prašťala. To zbojníci prichádzali. Čo tu robiť? Dobrá rada hodna groš. Vajce ju zas vedelo.

„Ty vyleť na žrdku!“ šeplo kohútovi.

„Ty si staň v izbe za dvere!“ šeplo koňovi.

„Ty vyleť na pec!“ šeplo moriakovi.

„Ty sadni pod lavicu!“ šeplo kačke.

„Ty zalez do kanvy!“ šeplo rakovi.

„A ja?“ samo si vajce povedalo, „ja sa vryjem do popola.“

Tak sa všetci skryli, svetlo vyhasili a čakali. Dôjdu zbojníci ku chyžke, a svetla v nej nevidia. „Čože sa porobilo?“ vravia. „Ved' vari nám tetka nezaspala?“

Najväčší z nich povie:

„Hneď ta nazriem! Len chvíľu počkajte, aby ste tie nazbíjané veci na hrbu nestrepali!“

A pobral sa dnu. Vojde do pitvora. Tu ho vezme vôl na rohy a bác ho cez otvorené dvere do izby! Tam hneď spoza dverí buchne ho kôň kopytom.

„Ej, akáže je toto skaza! Počkaj, hneď ti posvietim do očí!“ rečie zbojník a skočí k pahrebe, že svetlo roznieti. Rozhrnie pahrebu, začne fúkať. Tu žeravý uhlík pripečie vajce a ono: fúk! Puklo a nafúkalo zbojníkovi plnú tvár horúceho popola. Ako podstrelený skočí zbojník ku kanve umyť si oči i tvár. Ale ako načrie rukou, chmat mu rak prsty do štipcov! Mykne zbojník rukou, prevrhne kanvu, urobí veľký hurt. Na ten hurt zatrepe kačka krídlami a zatakoce: Ták, ták, ták!"Moriak zahrmoce na peci lopatami, kýva hlavou a zahudruje: „Hudri-hudri!“Kôň ešte len teraz búšil chlapa zadnými nohami do chrbta, že ten hneď

vyletel do pitvora. Tam ho zase vôl nabral na rohy a vyšmaril na dvor. K tomu kohút na žrdke sa celým hrdlom ozýva: „Kikirikí! Kokoré!

Došliapaný, doráňaný zbojník doletí ako bez duše ku kamarátom.

„Ká skaza sato tam robí?“ opytujú sa ho.

A on ledva dych popadá, čo tak sype zo seba:

„Ťáj, zle-nedobre! Chcel som sa len na prstoch prikradnúť a oni ma sami strčili medzi seba. Ako si chcem roznieť, aby som aspoň videl–fúk! vybúšil mi spod komína puškár rovno do tváre. Siahnem rukou do kanvy, že si oči vymyjem, tam krajčír s nožnicami–a šmyk! Dobré mi prsty neodstrihol. Medzi lavicami tkáč rozohnal krosná, treskol ma člnkom po hlave a volal: "Tak, tak!" Na peci pekár chystal na mňa lopaty a dudral: „Udri, udri!“ Spoza dverí vyskočil čižmár, vybúchal ma kopytom a vysotil do pitvora. Tu šelma sedliak vzal na mňa železné vidly a vyhodil ma na dvor. Šťastie moje, že som sa nedal vyhodit' na žrdku. Tam už ako na hotovej šibenici čakal na mňa kat a volal: „Sem sním! Sem hore!

“Nečakali zbojníci, kým by sa to všetko na nich vyhrnulo z chalupy! Poberali tí nohy na plec a hybaj! Nechali tam všetko, aj čo kedy nazbýjali. Ale naši tovariši si potom zasadli k stolu. Hostina bola hotová. Jedli, pili, hodovali—a pod strechou nocovali. Len vajce sa necítilo dobre. Nechcelo sa mu už ďalej, a tak na druhý deň bolo po vandrovi.

000

2. Niečo nám v tejto rozprávke predsa len chýba. Začali sme čítať, ale nevieme, ako sa tento príbeh volá.

Vašou úlohou bude vymyslieť názov príbehu, ktorý ste prečítali. Môžete vymyslieť aj viac názvov. Svoje nápady napíšte do prázdnych okienok.

oo

3. Za odmenu si vyfarbite nasledujúci obrázok.

